

Spørgsmaalet om Thingets Samtykke til denne Forespørgsel vil blive stillet paa Dagsordenen for et følgende Møde.

Ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgfreds (Kruke) er der indgivet et Andragende fra et Udvalg af Ribe Byes næringsdrivende Grundeiere angaaende Ribe Jernbanes Anlæg, navnlig Stationspladsens eventuelle Beliggenhed, hvilket Andragende vil blive fremlagt paa Thingets Bord, og derhos ville trykte Exemplarer deraf blive omdelte til de ærede Medlemmer.

Efter Dagsordenen gaa vi derpaa over til:

Forelæggelse ved Marineministeren af „Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Loven af 6te Marts 1869 om Søtillæg m. m. ved Søværnet.“

Marineministeren: Efter Hans Majestæt Kongens Befaling har jeg herved den Ære at forelægge det høie Thing det Lovforslag, der nu blev nævnt af den ærede Formand. Dette Lovforslag maa betragtes som et Supplement til den i Rigsdagens forrige Samling vedtagne Lov, hvorved der bevilgedes visse af Marinens Underklasser Tillæg til deres Landlømminger. De Underofficerer, som henhøre til disse Klasser, er der ved Loven af 6te Marts 1869 under Udkommando tilstaaet visse Tillæg til deres Landlømminger, og de ville derfor ogsaa naar de ere udkommanderede, erholde det tilstaaede Lønningstillæg, men for de menige Haandværkere og Andre, som have Dagløn, naar de arbejde i Land, stiller Sagen sig derimod anderledes. For disse Folks Vedkommende er der nemlig i den nævnte Lov af 6te Marts 1869 ikke fastsat Søtillæg, men derimod bestemt maanedlige Sølømminger, hvoraf følger, at den Dagløn, de oppebære i Land, falder bort og derfor ogsaa det Tillæg af 20 pCt. til disse Daglømminger, som i forrige Samling blev bevilget. Paa Grund deraf have disse Haandværkere, naar de udkommanderes til Søs, en mindre Lønning, end naar de blive i Land, og det er for at raade Bod herpaa, at nærværende Lovforslag er fremkommet, idet det nemlig gaar ud paa, at der ogsaa skal tilstaaes en Forhøielse af 20 pCt. til de omtalte Sølømminger. Da Antallet af det Mandskab, der vil komme ind under denne Lovs Bestemmelser, er meget ringe, vil den hele Merudgift, som foraarjages derved, beløbe sig til omtrent 1,500 Rd. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Lovforslag til Thingets Velvilie.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forelæggelse ved Indenrigsministeren af „Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen“; „Forslag til Lov angaaende Landboernes Forpligtelse til at yde Pligtkjørfler og Pligtarbejde i offentlige og kommunale Diemed m. m.“; „Forslag til Lov om en Jernbane fra Bemb Station til Lemvig eller dens Havn“; „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Amtmandsembederne“ og „Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Kusttationsdirektør i Helsingør og Aalborg.“

Indenrigsministeren: Det Lovforslag, som jeg herved som Nr. 1 har den Ære at forelægge det høie Thing om den offentlige Fattigforsørgelse, vil være Thingets Medlemmer vel bekendt, ikke blot efter sin Oprindelse som væsentlig bygget paa det Grundlag, der i sin Tid blev givet af den saakaldte Fattigkommission, men ogsaa efter den Behandling, som det af Regjeringen derefter uaarbejdede Forslag, der i alt væsentligt støttede sig til Fattigkommissionens Betænkning, blev undergivet i det andet Thing, hvor det i en noget forandret Skikkelse blev vedtaget ved 3die Behandling. Det kom desovære paa Grund af Sessionens Slutning ikke til Forhandling her i Thinget, og det vil derfor findes naturligt, at det Forslag, som jeg her forelægger, i mange væsentlige Punkter er overensstemmende med det Forslag, der blev vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget. Der er imidlertid enkelte Punkter, hvori der ikke opnaaedes Overensstemmelse mellem Landstinget og mig, og som jeg derfor har forandret. Jeg skal tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa disse Punkter. Det første af dem berører ganske vist Fundamentet for enhver Fattigforsørgelse, nemlig Spørgsmaalet om Begrundelse af Forsørgelsesforpligtelsen paa det enkelte Sted, altsaa Spørgsmaalet om Forsørgelsesstedet. Som ærede Medlemmer maaske ville mindes, var det Fattigkommissionens Forslag, der var optaget af Regjeringen og ligeledes støttedes af den i sin Tid nedsatte Kjøbstadkommission, at gjøre Fødselskommunen — dette Ord naturligvis taget i den i vor Lovgivning sædvanlige Betydning — til det Sted, som den Fattiges Forsørgelse væsentlig paahviler. Jeg havde kun indført den Modifikation, at naar en Person havde naaet 50 Aars Alderen og i et Tidrum af 10 Aar havde opholdt sig i en Kommune, skulde Opholdskommunen overtage Forsørgelsen i Stedet for Fødselskommunen. Mine Grunde dertil vare dels den, at det forekom mig, at 10 Aars Ophold i en Kommune var et Ophold af en saadan Længde, at det maatte siges at være skiftet til at skabe en virkelig Forbindelse imellem Opholdskommunen og den, der trænger til Fattigforsørgelse, dels den,